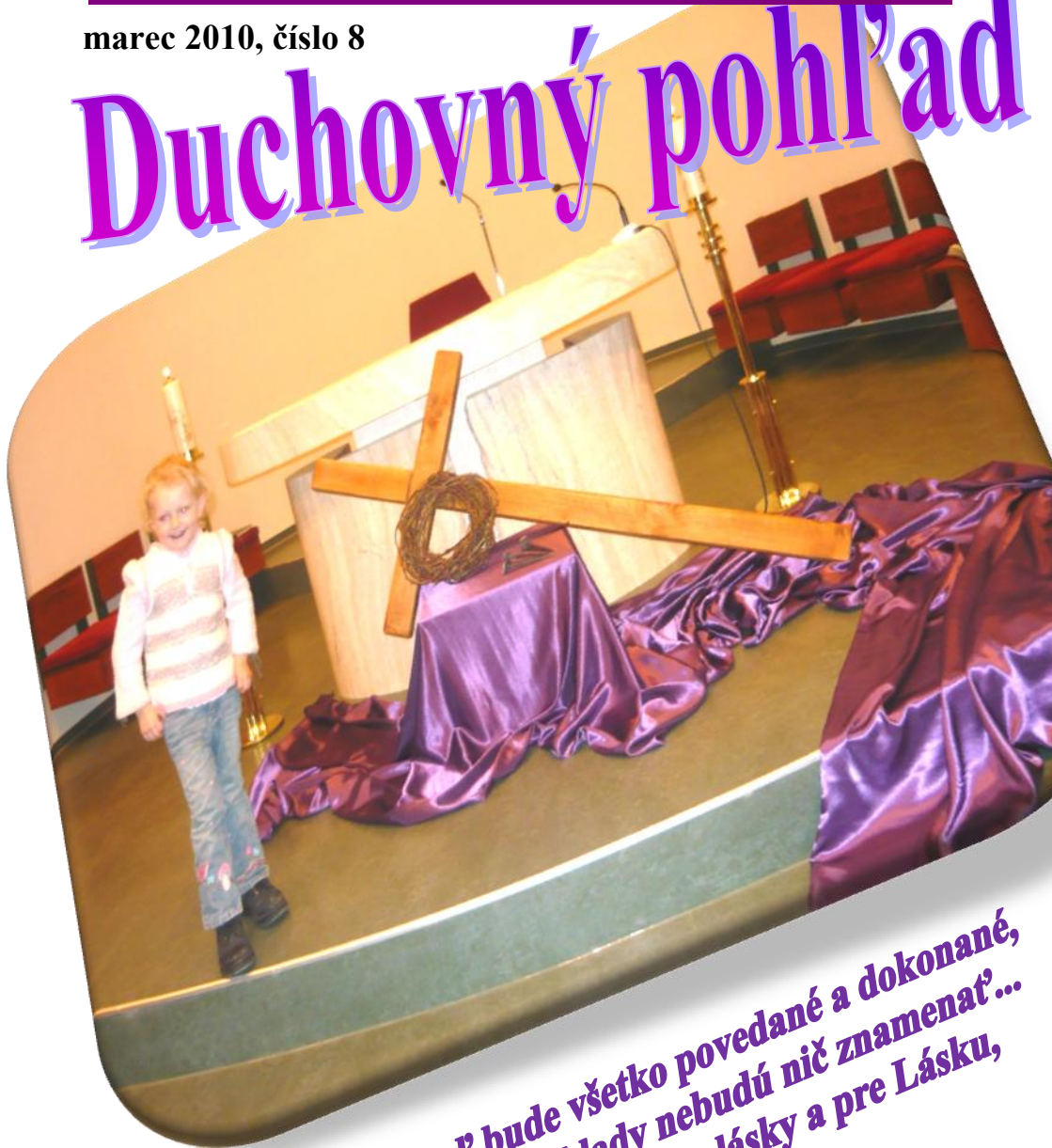

Duchovní pohľad

Pane, keď bude všetko povedané a dokonané,
všetky moje poklady nebudú nič znamenať...
Iba to, čo som urobil z lásky a pre Lásku,
obstojí v skúške časom.

OBSAH

Na úvod...	3
Tak si tu žijeme alebo ohliadnutie sa za Vianocami	4
Deviatnik „prenocovania“	5
Ohliadnutie sa za Vianocami II.	6
K sviatku Neviniatok	7
Koleda, koleda... ..	8
Dobrá novina v našej farnosti	9
Na pomoc v Afrike... ..	10
Ako sa spevom spojila B.Bystrica (pokračovanie)	11
Kreslo pre hosťa – Mária Ondrušková, kostolníčka	12
Stolnotenisový turnaj o Putovný pohár Farnosti Podlavice 2009 ..	15
Fašiangy, Hromnice, Veľká noc ide... ..	17
Detský karneval	17
Naše stretnutia - „mamičky s ratolesťami“	18
Hudobná	19
Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov 2010	19
Cez kňazstvo k tichej radosti	21
Podaj chlieb núdznemu	23
Zo života miništrantov	24
Utorkové Večerné chvály	25
Krížová cesta – Z histórie, - Slovo autora.....	26
Krátke predstavenie neinvestičného fondu PODLAVICE RKC	28
Príprava krstu dospelých – katechumenát	30
Viete, že...?	32
Z našich kuchýň; Ha-ha-ha	33
Výlety, výlety, od piatka do nedele... ..	34
Nemysli si, že s Jeho smrťou nemáš nič spoločné!	35
Veľká noc 2010 – program bohoslužieb v Podlaviciach	36

Duchovný pohľad, občasník, vydáva Rím.kat. farnosť Svätého Ducha Banská Bystrica – Podlavice, Skubínska cesta 6, 974 09 B.Bystrica, kontakt: 048/4146393, bb.podlavice@fara.sk, www.podlavice.fara.sk;

Redakčná rada: vedúca: Mária Gréčová, st., jazyková úprava: Lenka Bačíková, grafická úprava: Daniel Bédi, foto: archív prispievateľov, Helena Žebyová, Mária Gréčová, tlač: Dali-BB, s.r.o., Jilemnického 7, Banská Bystrica
Foto na titulnej strane: interiér kostola v Podlaviciach počas pôstneho obdobia s Barborkou Žabkovou, autorka: Helena Žebyová

Na úvod...

Pred niekoľkými týždňami sme dočítali vianočné pozdravy, mejly, a už sa nám do rúk dostáva ďalšie číslo nášho farského občasníka **Duchovný pohľad**. Pre niektorých možno trochu skoro, pre niektorých možno ... až teraz? V každom prípade je tu snaha opäť sa vám prihovoriť a snáď aj pripomenúť niektoré udalosti, ktoré sme mali možnosť spoločne prežiť a cez niektoré sa aj duchovne a spoločensky obohatiť.

Z mnohých chcem pripomenúť Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, v ktorom sme mohli lepšie spoznať aj nekatolícke spoločenstvá a cirkvi, čo nás spája, čím sa naša viera líši.

Prijatím znaku popola sme Popolcovou stredou vstúpili do štyridsaťdňového pôstneho obdobia. A súčasne sme vstúpili aj na cestu. Totiž práve v tento vzácny deň, čomu nasvedčovala aj hojná účasť na večernej bohoslužbe, kapucín Anton Majerčák nám posvätil novú krížovú cestu. Pôstne obdobie je časom milosti, v ktorom máme viac myslieť na naše obrátenie a prehĺbenie nášho spoločenstva s Bohom. A v tomto snažení nie sme sami a verím, že nebudú samy ani 3 katechumenky, ktoré počas 1. pôstnej nedele vstúpili do poslednej časti prípravy na prijatie iniciačných sviatostí, teda krst, birmovku a prvé sv. prijímanie. (O katechumenáte viď ďalej.)

Drahí priatelia, vstupujeme do Veľkého týždňa, do Veľkonočného trojdnia a je pred nami Veľkonočné ráno. Vstal, žije. Život premohol smrť. On vstal, aj my vstaneme. Vo vzkriesenom Kristovi má naša viera pevný základ. „Ak Kristus nevstal z mŕtvych, márna je naša viera“. Ukazujme a dokazujme túto vieru svojím životom! Kristus nás vysiela do sveta, aby sme vydali svedectvo v rodine, v škole, na pracovisku, vo verejnom živote, kdekoľvek. Ako autentickí kresťania môžeme dať svetu svedectvo Kristovej lásky. Iba ak budeme v láske zjednotení s Ježišom, dokážeme pravú lásku žiť aj s ostatnými.

Všetkým Vám vyprosujem, aby z Vás žiarila radosť z Kristovho zmŕtvychvstania a z oslobodenia z moci diavla, z moci smrti a hriechu. Nech je Vaša radosť nenútená, ale nákazlivá.

Pán naozaj vstal z mŕtvych!

Daniel Bédi, SF

Takto si tu žijeme alebo ohliadnutie sa za Vianocami

Adventný čas sme zakončili modlitbou deviatnika v rodinách našej farnosti (Hľadanie prístrešia svätej rodiny). Tohto deviatnika sa zúčastnili dve skupiny po deväť rodín. V duchu viery sme v rodinách prednášali modlitbu svätého ruženca a predpísané modlitby deviatnika. Radosť zo spoločenstva modliacich sa ako aj odľahčené rozhovory o veciach obyčajných – ľudských, často podfarbené humorom, nás utužili. Tohto deviatnika sa zúčastnil aj náš pán farár Daniel Bédi. Tesne pred Vianocami nám Ťažárovci priniesli do farnosti betlehemské svetlo prostredníctvom banskobystrických skautov. Na Štedrý večer o osemnásť nás k stolom v rodinách zvolávali zvony nášho chrámu. Po spoločných chvíľach s našimi blízkymi sme sa stretli na polnočnej svätej omši.

Na slávnosť Narodenia Pána sme pri všetkých svätých omšiach cítili atmosféru Vianoc. Naša mládež nám pripravila vianočný program. Jeho súčasťou bol živý betlehem a neskôr jasličková pobožnosť. Mnohí okoloidúci neodolali a prišli sa na našu svätú rodinu pozrieť. Mladí nás milo prekvapili vytvorením peknej scenérie betlehemskej maštale i hereckým výkonom. Na svätého Štefana sme v domácnostiach privítali mladých koledníkov Dobrej noviny. Tí spevom a vinšami zbierajú finančné prostriedky na podporu rozvojových krajín tretieho sveta.

Dňa 27. decembra na sviatok Svätej rodiny si manželia farnosti počas svätej omše ruka v ruke obnovili manželské sľuby.

V deň Svätých neviniatok dňa 28. decembra požehnal pán farár deti našej farnosti. Na svätú omšu prišlo veľa prevažne mladých rodín. Deti s rodičmi si prišli po požehnanie v deň, keď si pripomíname obeť nevinných detí za čias Herodesa.

S blížiacim sa koncom roka sa patrí poďakovať Bohu za všetky dobrodenia. My sme tak urobili na svätej omši dňa 31. decembra. Pred polnocou sme sa mnohí opäť zišli v chráme, aby sme s modlitbou a požehnaním vkročili do nového roka 2010.

Dňa 2. januára na fatimskú sobotu sme sa zúčastnili púte na Starých horách. Svätú omšu slúžil pán biskup Rudolf Baláž za účasti mnohých kňazov a veriacich. Cestou z púte sme sa zastavili v Jakube - časť Banskej Bystrice, kde sme si prezreli historický gotický kostol Svätého Jakuba, apoštola. Tiež sme sa zastavili v Harmanci, kde sme sa pomodlili pri kaplnke zasvätenej Svätej rodine. Keďže náš pán farár sa zúčastňuje púte na Starých Horách každú prvú sobotu v mesiaci, nás farníkov tiež pozýva, a tak po-

báda k väčšej úcte k našej nebeskej Matke.

3. januára sa stretli všetky farské zbory mesta pri svätej omši o desiatej a spolu zaspievali spevy z omše od banskobystrického skladateľa Egryho „Missa pastoralis“. Naši hosťujúci organisti Matúš Kucbel a Ján Bulla spolu so svojou kapelou vystupovali v Hospici Božieho Milosrdenstva na Belvedéri a pre jeho obyvateľov vytvorili krásny program.

Od začiatku nového roka prebiehalo požehnávanie domov a bytov farnosti.

Medzi 18. a 25. januárom sme sa denne modlili za jednotu kresťanov. Pán farár nám približoval jednotlivé kresťanské cirkvi.

Vďaka všetkým Vám - mladým, starším, aktívnym i aktívne prijímajúcim – všetci sme farská rodina. Vrúčne objatia, srdečné stretnutia, pozdravy, sms-ky, telefonáty, ktoré sme počas sviatkov dostali, sú poslami Vianoc, ktoré nás opäť na chvíľu zbližili.

Mária Gréčová

Deviatník "prenocovania"

Po pozitívnych skúsenostiach z minulého roka sme sa opäť podujali pripravovať na advent okrem iného aj spoločnou modlitbou „Deviatnika prenocovania“ (Hľadania prístrešia pre Svätú rodinu) s ďalšími rodinami našej farnosti.

Deviatnik sme sa modlili v dvoch skupinách, pričom v každej z nich sa stretlo asi 9 rodín. Jednu skupinku tvorili rodinky s malými deťmi, pre ktoré už bol tento deviatnik známy z minulého roka. Druhú skupinku vytvorili tí, ktorí sa pridali tento rok. Tito mali milú výhodu, pretože sa s nimi modlieval aj náš pán farár Bédi. Modliaci sa počas 9 dní pred Vianocami stretávali na spoločnú modlitbu pri obraze Svätej rodiny vo svojich príbytkoch, zakaždým u niekoho iného. Nie vždy sa nám podarilo prísť na modlitbu každý deň, ale vtedy sme sa s tými, ktorí sa stretli, zjednotili aspoň v duchu. Tešilo nás to vedomie, že naozaj každý deň sa aspoň niekto z našej skupinky stretáva a modlí, a tak pozýva Svätú rodinu do našich príbytkov. Posledný deň sme sa obidve skupinky zjednotili na modlitbe v našom kostole.

Božie slovo, ktoré hovorí, že kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v Jeho mene, tam je i On, sa znovu potvrdilo. Aj vďaka spoločnej modlitbe Deviatnika sme naozaj pocítili Božiu prítomnosť medzi nami a Pán nás obdaril svojím požehnaním v podobe upokojenia a stíšenia sa v čase príprav na Vianoce a tiež radosťou zo vzájomného spoznávania a zbližovania sa.

Verím, že aj v advente v roku 2010 pocítíme Pánovo pozvanie k tejto obohacujúcej forme prípravy na Vianoce, a dúfame, ešte v hojnejšom počte.

Petronela Balážová

Ohliadnutie sa za Vianocami II.

Priznajme si to: určite sa väčšina z nás každoročne teší, a teda aj patrične pripravuje na príchod Vianoc. Prípravy nie sú jednoduché, veď na tento snád' jeden

z najkrajších sviatkov v roku treba upratať naše domovy, nachystať prekvapenia v podobe darčiekov, napiecť, navariť... Avšak aj v tomto zhone si uvedomujeme, aké potrebné je nájsť si čas a miesto na duchovnú prípravu – vedieť sa zastaviť, zamyslieť, nájsť si

čas na modlitbu, ale aj dostatočne pripraviť – „upratať“ vlastnú dušu, vlastné vnútro, a tak sa pripraviť na oslavu narodenia a príchodu Ježiša k nám.

Adventný čas sa s pribúdajúcim svetlom sviec mihľal rýchlo, ani sme sa nenaždali a prišiel očakávaný deň. Po Štedrom večeri, ktorý väčšina z nás strávila so svojimi rodinami a zavŕšila polnočnou svätou omšou, nasledoval sviatok Narodenia

Pána. Narodeného Ježiška prišla Jasličkovou pobožnosťou privítať naša mládež. Biblický príbeh narodenia a zvestovania nášho Spasiteľa rozčítlivel nejdného z nás. Krásny zvyk sa však v roku 2009 rozrástol o niečo výnimočné - o živý betlehem. V stiesnených podmienkach garáže fary sa nielen naši „herci“ preniesli do Betlehema, kde na slame a na sene v spoločnosti zvierat prišiel na svet on, náš Spasiteľ. A nechýbal

nik. Naša mládež skvele zobrazila nielen Máriu s Jozefom, pastierov ale aj klaňajúcich sa troch kráľov. Ľudové a nábožné piesne nám všetkým aj v upršanom počasi priniesli úsmev na tvár a radosť do srdca. A tak všetci účastníci, či už živého betlehema alebo jasličkovej pobožnosti, niesli domov zvesť o narodenom Ježiškovi. Ďakujem preto všetkým, ktorí nám svojim vystúpením ukázali, že aj tu, u nás, v malých Podlaviciach, vieme dôstojne sláviť najkrajšie sviatky roka. Už teraz sa teším na to, čo si naša šikovná mládež pripraví na oslavu Narodenia Pána na budúci rok!

Zuzana Maternýová

K Sviatku neviniatok

Sviatok neviniatok oslavujeme v cirkvi 28. decembra. Predchádza mu bezprostredne sviatok prvomučeníka Štefana (26. decembra) - mučeníka túžbou i v skutočnosti a sviatok apoštola a evanjelistu Jána (27. decembra) - mučeníka len túžbou. Neviniatka sú mučeníci len skutkom.

Pôvodne sa 28. december slávil ako „útek do Egypta“. V súčasnosti sa v tento deň konávajú predovšetkým pobožnosti za novodobé neviniatka - za nenarodené deti. V minulosti to bol Herodes, ktorý zo strachu o svoj trón vystupoval ako prostredník diabla. Dnes sú to niektoré matky, ktorým diabol vháňa myšlienky plné obáv a strachu... Boh však chce život a nikdy nesúhlasí so smrťou.

Niektorí teológovia dokonca hovoria, že aj smrť Božieho Syna Otec pripustil len preto, lebo už mal pred očami Vzkriesenie. Ježiš zvíťazil nad smrťou. Boh chce človeka, ale človek často nechce človeka. A to bolí.

V našej farnosti sa 28. decembra 2009, na Sviatok neviniatok, po prvýkrát konala bohoslužba spojená s požehnaním detí. Týmto chcel náš pán farár d.p. Daniel Bédi vyjadriť, že Sviatok neviniatok je nielen sviatkom nenarodených

detí, ale je aj sviatkom už narodených detí - tiež neviniatok. Každé takéto maličké dieťa sa môže rozvinúť do dokonalosti Bohočloveka a stať sa tak Božím obrazom. A to diabol chce prekaziť. Preto rodičia musia od malička chrániť svoje deti predovšetkým pred hrozbami a vplyvom diabla. Ten stál za Herodesovým skutkom pred dvetisíc rokmi a aj dnes chce zničiť životy ešte nenarodených ale aj detí už narodených.

Jedným z najdôležitejších spôsobov ako môžu rodičia chrániť svoje deti je pravidelná modlitba. Za deti, ale aj za seba, za celú rodinu. Nás, autorov tohto článku a naše deti takáto

spoločná dennodenná modlitba rodičov (spravidla skoro ráno) ochraňuje už niekoľko rokov. Popri tom majú deti svoje tradičné modlitby ako „Anjeličku“, ktoré sa s nimi modlíme pred spaním i ráno cestou do školy. Okrem toho v našej farnosti už niekoľko rokov pôsobia skupinky modliacich sa rodičov,

prevažne matiek, za svoje deti. Naša skupinka, ktorá od začiatku zahŕňala aj otcov, a je tomu tak podnes, sa modlieva za deti už tradične v piatky po svätej omši v niektorej rodine. Aj k zapojeniu sa do týchto skupinových modlitieb chceme rodiny našej farnosti povzbudiť. Kontaktnou osobou vo farnosti pre modlitby matiek (a otcov) je pani Helenka Žebyová.

Chceli by sme povzbudiť všetky rodiny modlitbám za svoje deti, za tie najmenšie, ale aj za tie dospelé, za manželstvá i za rodiny. Veď úkladom diabla unikala aj za Herodesa celá svätá rodina a ohrozeniami neviniatok aj v dnešnej dobe trpia rodiny ako celky. Preto pri tomto chápaní je Sviatok neviniatok aj sviatkom rodiny, ktorú ako celok by spoločnosť mala chrániť a podporovať. Nech jej v tom pomáhajú aj modlitby nášho farského spoločenstva, modlitby rodičov za svoje deti i za svoje rodiny.

k pravidelným už

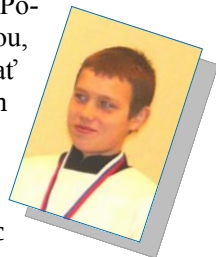

Beáta a Miroslav Haviarovci

Koleda, koleda...

a byty. Avšak už iným spôsobom, ako sa to robilo v minulosti. No i tak sme sa podľa možnosti snažili zachovať tradície. Každý, kto chcel, aby sme ho navštívili, zapísal sa do zoznamu. V minulosti sa domy posviacali hlavne na dedinách. Ľudia sa nezapisovali ako dnes, ale sa išlo z domu do domu. Táto tradícia sa pomaly vytráca z našich rodín. Predtým sa chodilo pešo, za spevu pekných vianočných koľied. Miništranti spolu s organistom, pánom farárom, prípadne kostolníkom v rukách nosili kadidlo, kriedu, tymian a svätenú vodu. Posviacanie domov by nemalo byť len tradíciou, zvyklosťou, ktorá sa opakuje po generácie, ale malo by ľuďom prinášať hlboké presvedčenie, že nebeský Otec v ňom zosiela na dom požehnanie, milosti a ochranu príbytku a že aj každého člena rodiny ochraňuje od mnohých pokušení a zla v jeho rôznych podobách.

Tak ako asi v každej farnosti na Slovensku, aj my sme tento rok z príležitosti sviatku Troch kráľov posviacali domy

Matej Klinec

Dobrá novina v našej farnosti

Všetko sa to začalo pred pätnástimi rokmi v eRku. Nič, len nesmelá myšlienka... A dnes? Jedna z najväčších zbierok na Slovensku. Ide o pomoc pre africké krajiny.

Aj tento rok sa do tejto zbierky zapojila naša farnosť. Deň po sviatku Ježišovho narodenia sme sa my, mladí, stretli na fare. Na zozname bolo okolo dvadsať rodín. Rozdelili sme sa teda do dvoch sedemčlenných skupín. Dohodli sme sa, čo sa bude pri návšteve rodín spievať a kto bude rozprávať ktoré vinše. A koledovanie sa mohlo začať.

Samozrejme, išli sme pešo, no a o to bola väčšia zábava. Aj okoloidúci museli mať dosť, keď videli vtipnú skupinku mladých, z ktorých jeden niesol betlehem, druhý pokladničku, tretí koláče, štvrtý si šúpal manderínku,... Bolo to fakt super. Veď aj tak našou

Dobrá novina je

najrozsiahljšou akciou eRka a prekračuje rámec nielen jeho členskej základne, ale aj hranice Slovenska a európskeho kontinentu. Dobrá novina je verejná zbierka povolená Ministerstvom vnútra SR. Počas vianočného obdobia deti koledami a vinšmi ohlasujú radostnú zvesť o narodení Krista v rodinách svojich miest a obcí. Súčasne zbierajú finančné prostriedky, ktorými Dobrá novina podporuje rozvojové projekty v krajinách afrického kontinentu.

Výťažok 15. ročníka Dobrej noviny je aj tento rok určený ľuďom v Afrike, ktorí trpia krajnou núdzou a zároveň nemajú prístup k vzdelaniu, zdravotnej starostlivosti, pitnej vode a iným základným potrebám. Dobrá novina podporuje projekty vedúce k integrálnemu rozvoju človeka.

Aktuálny ročník Dobrej noviny sa nesie v duchu témy **DOBRE SPRÁVY Z KENE**. Priebežné informácie a viac o akcii Dobrá novina nájdete na: www.dobranovina.sk

úlohou bolo podeliť sa o radosť v rodinách. Myslím, že sa nám to podarilo splniť, a každá rodina prijala tú radostnú zvesť o Ježišovom narodení.

Na koledovaní je najkrajší asi ten pocit, že aj vďaka mne majú šancu k lepšiemu životu neznáme africké deti. Možno aj vďaka mne budú mať viac jedla, čisté oblečenie, hračky,... Možno budú mať možnosť chodiť do školy a mať lepšiu budúcnosť. Možno budú mať novú nádej, možno... Aj vďaka mne?

Bernadeta Ťažárová

(v Podlaviciach sa v roku 2008/2009 vykoledovalo 5.156,- Sk v 18 rodinách, v roku 2009/2010 sa vykoledovalo 7080,- Sk = 235,- € v 15 rodinách.)

Na pomoc v Afrike vyzbierala Dobrá novina rekordných takmer deväťstotisíc eur

Servis TK KBS, 3.3.2010

Aj v čase hospodárskej krízy sú ľudia na Slovensku ochotní prispievať na pomoc v Afrike. Na kolednícku zbierku Dobrá novina sa tento rok vyzbieralo rekordných 885 tisíc eur (vyše 26,5 milióna korún), čo je najviac v 15-ročnej histórii koledníckej akcie.

„Veľmi ďakujeme všetkým, ktorí sa napriek neľahkým časom skutočne vedia podeliť a aj z mála dokážu prispieť na pomoc tým, ktorí žijú v extrémnej chudobe,“ uviedol riaditeľ Dobrej noviny Marián Čaučík. Výťažok z najväčšej slovenskej zbierky na pomoc Afrike pôjde aj tento rok najmä na projekty na pomoc ľuďom v Keni, južnom Sudáne a Ugande.

Tradičnú kolednícku zbierku organizuje eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí v spolupráci s katolíckymi farnosťami už pätnásť rokov. Do koledníckej akcie, ktorá trvala od Vianoc do Troch kráľov, sa tento rok zapojilo vyše 26 810 detí a dospelých, ktorí navštívili vyše 80 tisíc rodín po celom Slovensku.

V rámci koledovania sa vyzbieralo celkovo 847 tisíc €, najviac v Žilinskej, Nitrianskej, Košickej a Spišskej diecéze. Ďalších vyše 37 tisíc € poskytli individuálni darcovia a tí, ktorí do konca januára prispeli formou darcovskej SMS. Koledníci tento rok navyše zbierali aj slovenské koruny. Vyzbieralo sa 309 tisíc Sk, v prepočte 10.257 €.

Celkovo sa pre 15. ročník Dobrej noviny vyzbieralo 884.998,73 €.

Výťažok z tohtoročnej zbierky pôjde na projekty pre ľudí, ktorí žijú v extrémnej chudobe a nemajú prístup k vzdelaniu, zdravotnej starostlivosti, pitnej vode a iným základným potrebám. Určený je napríklad na projekty na pomoc deťom a ženám v Keni, ale tiež na vzdelávanie a zdravotníctvo v južnom Sudáne, pomoc sirotám v Ugande a tiež na vzdelávanie detí a žien v Etiópii.

*Tlačoví kanceláriu Konferencie biskupov Slovenska (TK KBS) informoval **Marián Čaučík***

Ako sa spevom spojila Banská Bystrica

(pokračovanie)

Po spoločnom stretnutí farských speváckych zborov v Podlaviciach dňa 14. júna 2009 sa na návrh dirigenta pána Martina Kaššu bystrické spevácke zbory dali opäť do práce. Počas leta 2009 začali nacvičovať program na trojkráľový koncert. Dňa 3. januára 2010 o 10:00 hodine účinkovali v kostole Sv. Ducha

v Podlaviciach všetky spevácke zbory. Tu si v predpremiére zaspievali vianočnú „pastiersku“ omšu od banskobystrického skladateľa Jána Egryho „Missa pastoralis“. Trojkráľový koncert sa uskutočnil 6. januára o 16. hodine v chráme Sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici. Na úvod vystúpil katedrálly zbor Xaverius so svojim vianočným programom. Potom nasledoval spoločný program všetkých zúčastnených speváckych zborov. Účinkovali: Xaverius, Zbor pri kostole Sv. Michala Archanjela z Fornčordy, zbor Laudate Dominum pri kostole Panny Márie Pomocnice kresťanov zo Sásovej, Spevácky zbor pri kostole

Ján Egry (* 24. december 1824, Krakovany (okres Piešťany) – † 15. apríl 1908 Banská Bystrica) bol hudobný skladateľ, hudobný pedagóg, regenschori. V hudbe sa vzdelával u otca. Bol kapitulským a mestským kapelníkom, učiteľom hudby a spevu v biskupskom seminári, na kráľovskom gymnáziu a na učiteľskom ústave v Banskej Bystrici, v roku 1861-1863 učil J.L. Bellu. Počas života biskupa Š.Moyzesa a v období kontaktov s Bellom sa jeho tvorba viazala k slov. hudobnému životu. Autor Spevníka, najvýznamnejšou skladbou spevníka je Requiem pre stredný hlas so sprievodom organa. V duchovnej tvorbe nadviazal na klasicistickú chrámovú hudbu, ktorú rozvíjal a miestami spájal s novými romantickými motívmi. S J.L.Bellom najtalentovanejší a najškolenější slovenský skladateľ v 2. polovici 19. storočia. Klasický tvorca slov. chrámovej hudby (zachovalo sa množstvo skladieb na lat. texty). Svetskú tvorbu, poplatnú hudobnému životu v Budapešti, zastupujú prevažne tanečno-salónne a pochodové skladby maď. a nem. charakteru a rapsodického štýlu, komponované pre klavír.

Sv. rodiny zo Šalkovej a spevácky zbor Cantate Deo z Podlavič. Spomenuté zbory začali spoločný program piesňou „Bogorodice Devo“ od skladateľa Sergeja Rachmanina, pokračovali vianočnou omšou „Missa pastoralis“ a vystúpenie zakončili piesňou „Tichá noc, svätá noc“ od autorov Franza Grúbera a Josepha Móhra.

S týmto programom zbory vystúpili ešte 11. januára 2010 o 9. hodine v Šalkovej a potom o 18. hodine počas sv. omše v kostole v Sásovej.

Spevy na oslavu Boha a jeho Matky obohatili zboristov ako aj mnohých účastníkov programu. Zdá sa mi, že námaha nás „spevákov“ a trpezlivosť našich dirigentov nebola daromná.

Chcem sa obzvlášť poďakovať pani Tatiane Kamenskej, Darine Kunkovej, Františkovi Hermannovi, Jánovi Bullovi, ktorý nás trpezlivo cvičil, a v neposlednom rade pánu dirigentovi Martinovi Kaššovi, ktorý nad celým projektom bdel a doviedol ho do úspešného konca.

Veľmi si prajeme, aby táto spolupráca pokračovala. V máji tohto roka pripravujeme ďalší spoločný projekt, aby sme našu Bystricu opäť spojili spevom.

Ján Gréč

Kreslo pre host'a

alebo

„Nie som typ, ktorý hádza flintu do žita...“

*Na Sv. omšu sa nám treba dobre pripraviť. K oslave Boha nám pomáha vkusne pripravené liturgické miesto. Priprava tohto miesta sa však neurobí sama. Robí to poväčšine kostolník. V našom kostole je to kostolníčka. Ona je prvá, ktorá prichádza a posledná, ktorá odchádza z kostola. Úloha kostolníčky je dôležitá. Jej povinnosťou je nachystať všetko na slávenie sv. omše. Je to služba miestnej cirkvi. Vykonáva sa pravidelne, každý deň – sedem dní v týždni. Vyžaduje si to čas a dobrú vôľu. Kto však vie, prečo to robí, robí to s radosťou a zodpovedne. Taká je aj naša pani kostolníčka **MÁRIA ONDRUŠKOVÁ.***

- **Majka, aj keď všetci dobre vieme, že si z Banskej Bystrice, ale predsa nás zaujíma, aké sú Tvoje korene. Si pravá Bystričanka?**

Ja som Podlavičanka – rodená Podlavičanka. Narodila som sa doma. Žiadna nemocnica. Ocko pochádzal z Tajova, mama z Podlávíc.

- **Koľko rokov vykonávaš túto službu a ako sa zrodila u Teba myšlienka byť kostolníčkou, keď v Podlaviciach kostol predtým nebol. Povedz nám niečo o Tvojich začiatkoch.**

Je to už 16 rokov, ak dobre rátam. Ku kostolníčeniu som sa dostala tak, že môj vnuk Miňo chodil do ZŠ v Podlaviciach na náboženstvo. Raz prišiel domov s tým, že p. katechéta Evka Kneisová povedala, že budú u nás bývať sv. omše, ktoré budú slúžiť p. farári z Radvane. Bolo to v r. 1994. Spočiatku chodili p. farár s kostolníkom z Radvane a oni si nosili potrebné veci - plachtu, víno, hostie... - so sebou. A tam mi napadla myšlienka, že by som im s tým mohla pomôcť. Začiatky boli v kultúrnom dome, kde boli dve triedy ZŠ a v jednej z nich boli slúžené sv. omše. Zo začiatku čítania aj prosby čítaval J. Horváth – kostolník z Radvane, lebo my sme to nevedeli. Po určitom čase už čítavali deti, čo chodili na náboženstvo. Neskôr sme sa presunuli do starej školy (za ihriskom). Tam sme si to už všetko pripravovali sami. Zainteresovaná bola aj pani učiteľka Šurová, ktorá sa starala o kvetinovú výzdobu. Tam už začali čítať aj dospelí.

- **Kto slúžil prvú sv. omšu?**

Prvú sv. omšu slúžil p. biskup Peter Dubovský, ktorého nám uviedol otec Ján Ďurica. Potom sa striedali kňazi z Radvane. Najčastejšie otec Ďurica a páter Petrik. Prvý ministrant bol môj vnuk Miňo, potom Peter Abrahám aj s bratom.

- **Ako sa dozvedeli ostatní, že sú tam sv. omše a koľkí ste tam asi**

chodili?

Koho sme stretli a vedeli sme, že je veriaci, tak sme ho oslovili a oznámili mu, že tam budú bývať sv. omše každú nedeľu a to popoludní. Zúčastňovalo sa ich

do 20 ľudí, postupne aj viac. Potom už bola jedna trieda málo. Po dokončení novej školy otec Ján Ďurica zabezpečil u p. riaditeľky Olgy Faškovej možnosť slúžiť sv. omše v areáli školy – na školskej chodbe. Ja som tam všetko zabezpečovala, pripravovala oltár a všetko, čo treba na sv. omšu pripraviť. Spovedalo sa v zborovni.

- **Asi koľko rokov sa konali sv. omše na školskej chodbe?**

Asi 3 roky.

- **Často ťa vidím prichádzať hodinu pred sv. omšou, niekedy aj skôr. Čo všetko musíš pripraviť skôr, ako začne sv. omša?**

Otvoriť kostol, rozsvietiť, prichystať obetné dary, pripraviť oltár, zapáliť sviece, dohliadnuť na čítania, ak treba, začínať modlitbu sv. ruženca, piesne, atď... Spolu s Marienkou Králikovou sa

rada postarám o peknú kvetinovú výzdobu v kostole.

- **Aj keď si dôchodkyňa, nedá mi nespýtať sa, vieš si zadeliť čas tak, aby boli aj doma spokojní?**

Ak chcem byť dobrou kostolníčkou, musím vedieť zladieť svoje povinnosti v kostole a zároveň zadeliť čas aj pre vlastnú rodinu a vlastné potreby.

- **Kde si pracovala predtým a načo si najradšej spomínaš?**

V Čedoku ako ekonómka. Za najkrajšie obdobie môjho života považujem narodenie detí a čas ich rastu a dospievania.

- **Koľko máš detí a vnúčat?**

Dve deti a dvoch vnukov.

- **Na svoj vek si vo veľmi dobrej forme, si plná energie, čím to je podľa teba?**

Nie som typ, ktorý hádza flintu do žita. Pracujem v záhrade a som v neustálom pohybe. Ďakujem Pánu Bohu, že ma drží v takomto dobrom zdraví.

- **Na záver nám povedz, ako sa cítiš v službe v blízkosti Pána Ježiša, ako Ťa táto služba naplňa?**

Robí ma šťastnou a naplňa ma radosťou. Len Bohu vďačím za to, že mi umožňuje túto službu vykonávať.

Ďakujem za rozhovor, aj za to, že s láskou a svedomite vykonávaš túto službu. V mene všetkých farníkov Ti prajem veľa zdravia a Božieho požehnania. Nech Ťi to dobrý Pán odplatí v nebi.

Helena Žebyová

Stolnotenisový turnaj o Putovný pohár Farnosti Podlavice 2009

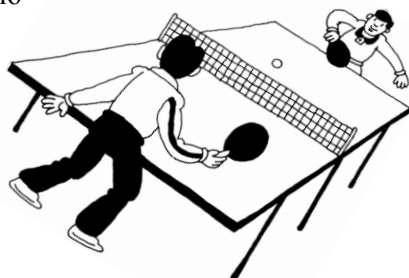
Farské spoločenstvo žije podujatiami a akciami rôznych zameraní. Patria medzi ne i športové akcie. Sú najmä o stretávaní sa, súťažení a zábave.

Vylosovanie začínať modlitbou

kostola. Prihlásilo sa naň rekordných 40 hráčov, ktorí súťažili v piatich kategóriách. Žrebovanie súperov sa uskutočnilo 14. novembra 2009 a v ten deň sa samotný turnaj aj rozohral.

Najmladšiu kategóriu tvorili hráči do 15 rokov a súťažili v nej dievčatá a chlapci spolu. Tuhý boj o víťaza odohrali napokon Maťo Klinec a Frederik Ťazár. Víťazom kategórie sa stal Maťo.

čok. Perličkou v tejto kategórii boli 4 kontumačné výsledky v 14 zápasoch. Skupinu vyhrala Mirka Haviarová.

V kategórii mužov od 15 do 40 rokov sa hrali prestížne a zaujímavé zápasy. Hráči sa navzájom hecovali. Celkovo medzi sebou odohrali 14 zápasov pričom až desať sa skončilo na nulu, 2:0 alebo 3:0. Túto kategóriu napokon vyhral Paľko Tuček ml., ktorý v 4 zápasoch stratil iba jeden set. Podobnú vekovú skupinu mali aj ženy vo veku 15 až 35 rokov. Prihlásených bolo 10 hrá-

V hlavnej ženskej kategórii, od 35 do 75 rokov, hrali len štyri hráčky. Zápasy, aj keď ich bolo menej ako v iných skupinách, boli kvalitné a zaujímavé. Víťazkou sa stala Beátka Haviarová. Hovorí sa, že vek sa nemá prezrádzať. Snáď to bude na povzbudenie iným, keď prezradím, že p. Slaná odohrala všetky zápasy vo veku 73 rokov a veru potrápila svoje súperky.

Veľká pozornosť sa sústredila na kategóriu mužov od 40 do 75 rokov. Štartoval v nej totiž Miroslav Haviar, ktorý obhajoval prvenstvo z roka 2008 a jedným z hráčov bol aj náš pán farár. Vekový rozdiel medzi najstarším a najmladším hráčom predstavoval 25 rokov. Najúspešnejším hráčom tejto skupiny bol Ľubo Mazúr.

Po odohraní a uzavretí bojov v kategóriách ich víťazi medzi sebou odohrali finálové zápasy o Putovný pohár farnosti Podlavice systémom každý s každým. **Víťazom a držiteľom Putovného pohára sa stal Ľubomír Mazúr.** Ceny, medaily pre prvých troch borcov v každej skupine a Putovný pohár boli odovzdávané počas sv. omši na sviatok Troch kráľov.

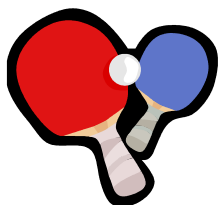
Zaujímavosti z turnaja:

- najmladší účastník bol Frederik Ťazár (9 rokov)
- najstaršou hráčkou bola p. Margita Slaná

(73 rokov)

- p.farár Bédi prehral zápas v základnej skupine s víťazom turnaja
- vekový rozdiel v ženskej kategórii bol 34 rokov
- najdlhší set skončil 17:15, najkratší 11:0
- ženskú a dievčenskú kategóriu vyhrali matka (Beáta) a dcéra (Mirka) Haviarové, ich vzájomný zápas vyznel v prospech dcéry
- turnaj mal pravidlá, ktoré pozostávali z jedenástich bodov. Prvé pravidlo bolo *Hráme pre radosť!* a posledné *Všetko na väčšiu česť a slávu Božiu!* Ale aj: *Nehádzeme pátky po súperovi!*

Mnohí fanúšikovia a hráči stolného tenisu volajú už po zorganizovaní ďalšieho turnaja. Obrovskou devízou je možnosť zahrať si a trénovať počas celého roka na fare a úspešne obstať najbližšom turnaji. Takže hurá na tréning!

Ľubomír Mazúr

Fašiangy, Hromnice, Veľká noc ide...

Žeby dvojica z Iraku?...

Dňa 14. februára sme v priestoroch pastoračnej miestnosti pripravili menšie pohostenie. Naše farničky upiekli šišky, krapne, pampúchy a iné dobroty. V príjemnej atmosfére družných rozhovorov sme strávili nedeľné popoludnie a po svätej omši i večer.

Mária Gréčová

Detský karneval

Aj naša farnosť oslávila koniec FAŠIANGOV tak, ako sa patrí, teda poriadnym detským maškarným plesom, či karnevalom. Je jedno, ktoré slovo či slovné spojenie použijeme, obidve značia len jedno: hudbu, tanec, masky, súťaž, tombolu, jednoducho zábavu. Na našom karnevale samozrejme ani jedna zo spomínaných vecí ne-

chýbala.

Zamaskované osadenstvo tvorili naše najmenšie ratolesti, boli tu rôzne víly, čarodejnice, princezné, včielky, policajt, snehulienka, trpaslík, komínár a iné. Dokonca ani náš pán farár nelenil a poriadne sa zamaskoval.

O jedlo nebola núdza, veď občerstvenie mali na starosti mamičky malých drobcov, takže každá jedna sa mohla

pochváliť svojím pekárskym umením, či tvorivosťou.

Všetci sa veľmi tešili na tombolu, ktorá bola čo do obsahu, ale aj množstva veľmi bohatá. Napokon nikto neodišiel naprázdno, odmenené boli všetky deti.

Naši najmenší, ale aj ich rodičia sa už teraz tešia na budúcoročný farský karneval.

Marcela Kučeráková

Naše stretnutia - "mamičky s ratolesťami"

Po viacerých návrhoch niektorých mamičiek, aby som si zobrala tento rok na starosť klub, rozhodla som sa, že to prijmem. Bude to aj pre mňa nová skúsenosť. Stretávame sa každú stredu a čas, strávený spoločne, je zakaždým niečím iný, jednoducho očarujúci.

Pri tvorbe našich prác mi pomáha Lucia Franková, pričom aj ostatné mamičky ochotne priložia ruku k dielu. Každú realizáciu týchto nápadov tvoria hlavne naše šikovné detičky - samozrejme s našou asistenciou. Niekedy sa až čudujeme, aké sú len ony nadané. Vytvorené „diela“ sú následne prezentované počas celého týždňa až do nasledujúceho stretnutia na chodbe nášho kostola.

Naše stretávania sú určené hlavne našim malým detičkám, ale i my - mamičky si tu pridáme na svoje - porozprávame si, čo je nové, ako sa máme, čo naše šidlá vyparátili i o tom, čím nás stále prekvapujú.

Naš nový pán farár sa krátko po svojom príchode do našej farnosti s nami mamičkami rýchlo spriatelil a vždy nám vychádza v ústrety. Pomáha nám po každej stránke - keď treba, prefotí nám omaľovánky, do

každého nášho stretnutia nám vdýchne dobrú náladu i dobrý vtip a venuje sa i našim dušiam dobrou sponou.

Tieto stretnutia nie sú len o tom, aby sme si dobre „pokecali“, ale i čo-to vymenili z našich skúseností. Naše detičky sa taktiež snažia niečo vytvoriť, zahrať sa a zatancovať si. Niekedy sa im podarí aj niečo vyparatiť, ale vždy sa všetko skončí dobre.

Vždy sa tešíme na najbližšie stretnutie i na nové ma-
mičky s deťmi.

Hudobná

Aby som nezabudla, každý pondelok mávame aj stretávanie tzv. „Hudobnú“. Je to príjemná zábava. Deti sa tam učia spolupracovať v kolektíve. Na začiatku nás privíta macko s pesničkou a každého zvlášť pozdraví. Potom sa rozdýchame pri pesničke a rátaní. Zobudíme našu plyšovú chobot-
Jajku. Deti hrajú na hudobnom nástroji, maľujú, čítame si z knižky i tancujeme. Nakoniec sa rozlúčime s mackom, ktorý má vždy pre naše detičky pripravenú dobrú piškótku. Na záver len pripomeniem, že by sme radi privítali medzi nami ďalších no-
vých členov – ďalšie mamičky s ich potomkami.

Marcela Šubová

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov 2010

„Vy ste toho svedkami“

Tradičný termín konania Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov je na severnej pologuli od 18. do 25. januára. Tento termín navrhol v roku 1908 Paul Wattson tak, aby modlitby prebiehali v dňoch medzi sviatkami Katedry sv. Petra a Obrátenia sv. Pavla, čo mu dodalo symbolický význam (cirk. Kalendár sa neskôr zmenil).

V priebehu minulého storočia nadobúdalo zmierenie medzi kresťanmi rozličné formy. Duchovný ekumenizmus poukázal na to, aká je modlitba dôležitá pre kresťanskú jednotu. Do teologického výskumu sa vložila značná energia, čo viedlo k veľkému množstvu doktrínálnych dohôd. Praktická spolupráca medzi cirkvami v sociálnej oblasti dala zrod plodným podnetom. Popri týchto hlavných úspechoch mala otázka misií veľmi konkrétne postavenie. Svetová misijná konferencia v Edinburghu sa všeobecne považuje za akýsi začiatok moderného ekumenického hnutia. Pracovná skupina podporovaná Pápežskou radou pre napomáhanie jednoty kresťanov a Komisiou Svetovej rady Cirkví pre vieru a spravodlivosť vydala dokument, ktorý slúžil pri príprave Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov, ktorý sme slávili v dňoch od 18. do 25. januára 2010. Text s názvom „Materiály pre Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov a na celý rok 2010“ sa venuje téme „Poslanie

a jednota“ a je inšpirovaný slovami z evanjelia: „Vy ste toho svedkami“ (Lk, 24, 48).

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov sa začal teda v pondelok 18. januára. V našej farnosti Ducha svätého sme si každý deň v rámci tohto týždňa pripomínali v našich modlitbách jedno s kresťanských vierovyznaní. V rámci bohoslužieb v tomto týždni svätú omšu slúžili aj kňazi Ing. Juraj Adamkovič a Mgr. Pavel Pakoš, ktorí zabezpečujú Duchovnú správu v nemocnici F. D. Roosevelta.

Počas ôsmich dní sme uvažovali o 24. kapitole Lukášovho evanjelia, pristavili sme sa pri otázkach, ktoré táto kapitola kladie. Každá z nich nás pozýva premýšľať o našej situácii rozdelenia Cirkvi a o tom, ako kon-

krétne to môžeme zmeniť:

- chválou toho, ktorý nám dáva dar života a vzkriesenia (1. deň)
- poznávaním, ako sa podeliť s príbehom o našej viere s inými (2. deň)
- uvedením si, že Boh v našich životoch koná (3. deň)
- vzdávaním vďaky, že Kristus víťazí nad každým utrpením (5. deň)
- hľadaním, ako môžeme byť vernejší Božiemu slovu (6. deň)
- tým, že budeme rásť vo viere, nádeji a láske (7. deň)
- ponukou pohostinnosti a tým, že budeme vedieť, ako ju prijať, keď sa nám ponúkne (8. deň)

Nebolo by naše svedectvo vernejšie evanjeliu Krista v každom z týchto ôsmich aspektov, keby sme svedčili spolu?

Závisí teda od nás kresťanov, hoci patríme k rozličným náboženským spoločnostiam, či sa ukážeme svetu ako jeden ľud; ľud utvorený zo všetkých možných národov, rás a kultúr, z veľkých a malých, z chorých i zdravých; ľud, o ktorom by sa dalo povedať čo o prvých kresťanoch: „Pozri, ako sa majú radi a sú pripravení dať život jeden za druhého“.

Toto je ten „zázrak“, na ktorý čaká ľudstvo, aby mohlo naďalej dúfať a zároveň nevyhnutný príspevok k ekumenickému pokroku, príspevok na ceste k úplnej a viditeľnej jednote kresťanov.

Toto je ten „zázrak“, ktorý máme uskutočniť, alebo presnejšie, ktorý uskutoční Ježiš. Lebo keď bude prebývať medzi svojimi zjednotenými láskou, bude môcť zmeniť osudy sveta a do viesť k jednote celé ľudstvo.

V roku 2010 si pripomíname 100. výročie, čo Edinburgh v Škótsku bol v roku 1910 svedkom zrodu moderného ekumenického hnutia, keď sa na jeho pôde konala Svetová misijná konferencia.

Preto sa v tomto roku bude konať v Edinburhu od 2. do 6. júna medziná-

rodné zhromaždenie misijných mysliteľov a aktivistov „Edinburgh 2010“ o misií a jednote v 21. storočí.

V pondelok 25. januára o 17:30 sa v rímskej Bazilike svätého Pavla za hradbami uskutočnili slávnostné večery, ktorým predsedal pápež Benedikt XVI. Druhými večerami sviatku Obrátenia svätého Pavla sa uzavrel Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov.

My, veriaci z farnosti Ducha Svätého, sme sa počas celého týždňa vrúčne modlili za jednotu kresťanov. Pamätajte, že pri vytváraní jednoty treba začať od seba samého, vo vlastnej rodine, medzi známymi, kolegami v práci, spolužiakmi, susedovcami, prijať a tolerovať ľudí rôznych názorov, vierovyznaní, a tak postupne znovu vytvoriť a upevniť jednotu, ktorá zabezpečí jednotu kresťanov a napokon celého sveta. Jednota cirkvi je hodnota, za ktorú sa máme ustavične modliť, ale za ktorú máme aj ďakovať. Veď už dnes nás spájajú mnohé putá! Nečakajme na to, čo raz bude, ale už dnes spoločne robme to, čo robiť môžeme!

Bratia a sestry, aj my „sme jeho svedkovia“, aj náš život, alebo naša modlitba by mala svedčiť o túžbe po jednote svätej Cirkvi. Skúsme teda na to pamätať aj v našich modlitbách nielen v týždni modlitieb za jednotu kresťanov ale počas celého roka, prosme, aby „bol jeden pastier a jeden ovčinec“.

Božena a Alexandra Höferové

Cez kňazstvo k tichej radosťi

Svätý Otec Benedikt XVI. vyhlásil minulý rok v júni Rok kňazov, a tak sme pri tejto príležitosti oslovili d.p. Pavla Pakoša, duchovného určeného k pastoračii chorých v Rooseveltovej nemocnici, aby nám zo svojho kňazského prežívania čosi poodhalil.

Je veľmi dobre, že v najnovšom katechizme sú spomenuté dva druhy kňazstva. Hierarchické máme žiť my – klerici, vysvätení do kňazskej služby a kňazstvo všeobecné máme žiť vy - laici. Oba spôsoby majú účasť na tom istom Kristovom kňazstve. Ak má niečo poctivú hodnotu, je za tým mnoho obetí. Či za výchovou detí, či za udrzaním manželstva, či za kvalitným kňazom, či za čestným životom mladého dievčaťa alebo vdovca, či za poctivou prácou. Mnoho nášho úsilia sa dá v našej mysli priniesť Bohu ako jemu milú obeť. Mnohé z toho môže byť iným neznáme. Týka sa to aj všedných vecí nášho života. Sväté srdce môže spraviť i z obyčajnej prípravy jedla, zatelefonovania či návštevy osamelého bohoslužbu. Ak si nezabud-

neme predtým dať úmysel, že to všetko konáme pre Božie kráľovstvo a z lásky k Otcovi v nebi.

K podstate kňazského poslania patrí prinášanie obetí, ktoré sa Mu páčia. Pretože existuje aj prinášanie obetí, ktoré Mu nie sú milé, a tak, ako nám i Jemu môže byť niečo aj odporné.

Na svete je veľa náboženstiev a každé učí, že je treba priniesť „nejaké obety.“ My prosíme nie hocikakého ducha, ale Ducha Svätého, aby nám vnukol odpoveď na otázky: ako máme obetovať svoj čas, akým spôsobom máme alebo nemáme konať, ako máme správne slúžiť iným? Nasledovanie Krista začína vlastne takto. Keď sa niekto vážne pýta, nebo mu aj vážne odpovie. Nemusí to byť vždy hneď...

Aby bola naša obeta správna, mala by byť prirodzená ako omšové víno. Čiže nesmie mať v sebe ani pridaný cukor či iné chemické prísady. Iba tak bude premenenie vo sv. omši platné.

Na to musí dať slúžiaci kňaz pozor. Aj na to, aby napr. netrpel vo väzení ako zloděj, ale skôr ako obeť justičného omylu či prenasledovania Cirkvi. Je treba vedieť, ako a za čo sa máme správne modliť. Aby sa veriaci žena nemodlila o uzdravenie už ako dolámaná, lebo splašene vysko-

čila z okna, ale aby ťažkú depresiu, ktorú predtým zažila, dokázala v slzách premodliť a pretrpieť. Alebo aby sa iný mladý človek teraz nemodlil iba za to, aby konečne vyhral, lebo včera úplne zabudol prosiť za to, aby mal odvahu ísť po úplnej inej, priamejšej ceste, než po akej sa ide túlať dnes. A aby pochopil, že tie vnútorné tiché víťazstvá sú tisíckrát dôležitejšie než tie v lotérii či na olympiáde.

Je veľa povolaných, ale málo vyvolených. Nielen túto vetu treba správne pochopiť. Povolani ku kňazstvu, či služobnému alebo všeobecnému, sme všetci pokrstení. Vyvoleným sa stáva nie ten, koho si nejaká nebeská protekcia neférovou vyvolí, ale ten, kto si sám zvolí vážne nasledovať Krista a prežívať s Ním svoj originálny príbeh, ktorého súčasťou bude účasť na nehereckej krížovej ceste.

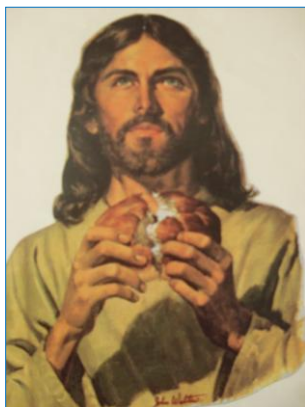
Iba títo šťastlivci sa dožijú už tu vzkriesenia a pravej veľkonočnej tichej radosti, ktorá bude ich silou. Tým, čo sa ulievali a mysleli si, že oni žiaden kríž vôbec nemusia, zostane po rokoch „pohody“ iba zatrpknutá tvár, čvachtanie sa v nejakej kaluži negativizmu, či nutkanie kohosi iného stále obviňovať. A nosičom kríža s umelými prísadami zostane ako „náhrada“ za ovocie duchovného života napr. neprirodzené správanie, neurotické reakcie či seba-obviňovanie.

Pavel Pakoš

Podaj chlieb núdznému

V poslednom čase z každej strany počúvame známe „nedá sa, nemáme, je finančná kríza.“ Je nás takých viac, ktorí sme nespokojní s našou finančnou situáciou. Chceli by sme stále viac, aby sme mohli pomôcť našim deťom a blízkym, aby mali všetko, čo potrebujú k spokojnému životu bez stresu.

Väčšina z nás sa už stretla počas nákupov v obchodných centrách, alebo pri prechádzke námestím s tým, že sme boli oslovení našimi spoluobčanmi, ku ktorým sa spoločnosť a ich blízki otočili chrbtom a ostali bez strechy nad hlavou. Pri takomto stretnutí vždy prídem na iné myšlienky, už nemyslím na moje problémy, ale zamýšľam sa nad tým, ako im pomôcť, aby sa z takejto situácie čo najskôr dostali. Snažím sa k nim prehovoriť, poradiť im, aby neostávali na ulici a nežobrali, ale aby začali hľadať pomoc v charitatívnych centrách, kde väčšina z nás prispieva. Niekedy ma prepadnú výčitky, či pomáham dosť, aby sa dalo pomôcť takému počtu ľudí, ako je potrebné. Veď aj chudobná vdova

z evanjelia nemyslela na seba, ale ponúkla všetko, čo mala, ako obeť Bohu.

Ľudí v núdzi stále pribúda a oni vo viere, že im ostatní pomôžu, obracajú sa na nás, na otca biskupa Rudolfa, na kňazov vo farnostiach a prosia o pomoc. Veď niekedy stačí málo. Keby sme sa zamysleli, a aspoň raz za mesiac prispeli na „chlieb pre chudobných“, mohli by sme pomôcť väčšiemu počtu ľudí. Mnohí to potrebujú oveľa viac ako my, čo si kupujeme každý mesiac nové veci na uľahčenie života, ktoré sú v konečnom dôsledku absolútne nepotrebné. Veď v každom z týchto ľudí máme vidieť Boha. Zamyslime sa, ponúkame Bohu v týchto

ľuďoch dostatočnú obeť a pomoc?

Mária Pinková

(v roku 2009

bolo v našej farnosti

vyzbierané v pokladničke v predsienke kostola

s označením „Chlieb pre chudobných“ – všimajme si ju – 646,57 €)

Zo života miništrantov

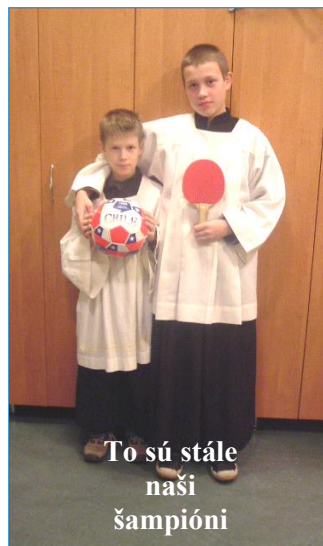
V miništrantskej súťaži o najaktívnejšieho „služobníka oltára“ sme pokračovali aj počas zimných mesiacov a Vianočných sviatkov, kedy príležitosť k službe počas bohoslužieb bolo neúrekom. Tu sú výsledky za mesiace: december, január, február. Teším sa na ďalšiu spoluprácu. –p.f.db-

December 2009

1. miesto: Matej KLINEC (38 bodov)
2. miesto: Frederik ŤAŽÁR (24 bodov)
3. miesto: Pavel LEGÍN
Daniel ŠUBA (10 bodov)
4. miesto: Lukáš MLYNÁRIK
Anton VIK (9 bodov)
5. miesto: Peter ŽEBY (5 bodov)

Január 2010

1. miesto: Matej KLINEC (46 bodov)
2. miesto: Frederik ŤAŽÁR (43 bodov)
3. miesto: Lukáš MLYNÁRIK (17 bodov)
4. miesto: Peter ŽEBY (15 bodov)
5. miesto: Anton VIK
Pavel LEGÍN (11 bodov)

Február 2010

1. miesto: Frederik ŤAŽÁR (34 bodov)
2. miesto: Matej KLINEC (24 bodov)
3. miesto: Pavel LEGÍN (12 bodov)
4. miesto: Lukáš MLYNÁRIK
Ondrej ZRUBÁK (11 bodov)
5. miesto: Anton VIK (7 bodov)

Celkové body za 5 mesiacov:

1. Matej KLINEC (165 bodov)
2. Frederik ŤAŽÁR (164 bodov)

Utorkové Večerné chvály

Keď hľadáme odpovede na otázku o zmysle nášho života, nemali by sme ísť v ústrety budúcnosti len tak naslepo. Nájdime odvahu a pokúsme sa slobodne rozhodnúť pre Boha a dobro v nás. Boh a jeho diela v nás vzbudzujú obdiv a úctu. Vzdajme mu za ne chválu, vďaku a česť. Modlitby a postoje nášho života svedčia o vzťahu k Nemu a k sebe navzájom.

Najkrajšia modlitba je svätá omša. Tiež liturgia hodín, ktorú sa mnohí

denne modlia, je nádherná. Už v prvotnej Cirkvi sa veriaci v určitých hodinách dňa schádzali na modlitbách. Stretávali sa pri svitaní, počas dňa, podvečer a neskorších večerných hodinách. Postupom času boli spoločnou modlitbou posväcované aj ostatné hodiny dňa. „Táto verejná a spoločná modlitba Cirkvi, obohatená ešte čítaniami zo Svätého písma, je predovšet-

kým modlitbou chvály a prosbou, modlitbou Cirkvi s Kristom a ku Kristovi. ... Texty dennej modlitby sú zväčša inšpirované. Sú to najmä žalmy a chválospevy.“ (S. 25)

V našej farnosti sa večerné chvály modlievame na začiatku svätej omše. Povzbudzujem a pozývam všetkých zúčastniť sa každý utorok večer tejto modlitby, lebo tak, ako oslovila mňa, určite aj Vás osloví. Vďaka Ti Bože za všetky diela, ktoré si stvoril a za každého z nás. Vďaka, že nás sprevádzaš na ceste našej spásy.

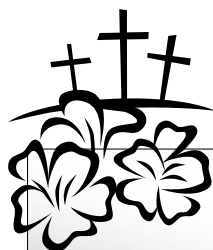
Mária Gréčová

odporúčam: www.breviar.sk

Zdroj: *Liturgia hodín podľa rímskeho obradu.*

Spolok svätého Vojtecha, Trnava 1980, S. 1086

Pozvánka: Kríž je znakom spásy... Počas pôstneho obdobia sme sa modlievali krížovú cestu v kostole s peknou účasťou. Toto obdobie vrcholí Veľkonočným trojdním: Zeleným štvrtkom, Veľkým piatom a Bielou sobotou. Veľký piatok je deň, kedy si viac uvedomujeme obeť Ježiša Krista na kríži. Preto bratia evanjelici Veľký piatok majú za najväčší sviatok. Pozývam všetkých ľudí dobrej vôle pripomenúť si túto úžasnú udalosť dejín **krížovou cestou ulicami Skubína. Začiatok o 12:00** pri kostole.

o.Daniel

Krížová cesta

Z histórie krížovej cesty

Krížová cesta v dnešnej podobe pochádza z neskorého stredoveku. Hlavnými širitelmi tejto pobožnosti boli sv. Bernard z Clairvaux, sv. František z Assisi a sv. Bonaventúra. Im predchádzali tzv. bolestné cesty, súbor kaplniek, ktoré slúžili pri Pašiových hrách a ktoré v 17. storočí šírili jezuiti. (Najstaršou zachovanou na Slovensku je „bolestná cesta“, vedúca z Banskej Bystrice od farského kostola na Španiu Dolinu z roku 1663.) No tieto pobožnosti určite majú svoj pôvod v sprievodoch pútnikov, ktorí kráčali po stopách Pána Ježiša, nesúceho kríž v uliciach Jeruzalema.

Dominikánsky brat Rinaldo vo svojej knihe Liber peregrinationis (Kniha pútnikov) v roku 1294 píše, že vystúpil k Božiemu hrobu tou cestou, po ktorej kráčal Kristus s krížom. Opisuje aj viaceré zastavenia: Herodesov palác – nádvorie, kde bol Ježiš odsúdený na smrť a pod. Keď sa už nemohlo putovať do

Svätej zeme – moslimovia obsadili Palestínu – začali sa na Západe budovať Kalvárie, aby pripomínali ľuďom túto nesmierne dôležitú udalosť z dejín spásy. Krížovú cestu, ako ju poznáme dnes, s jej 14 zastaveniami, nachádzame v Španielsku v prvej polovici 17. storočia, najmä vo františkánskom prostredí. Z Pyrenejského polostrova sa dostala do dnešného Talianska. Jej širitelom bol fran-

tiškán, sv. Leonard z Porto Mauricio (+ 1751). On sám postavil na rozličných miestach vyše 572 krížových ciest, okrem iných aj v Koloseu, ktorú posvätil 27.12. vo Svätom roku 1750 pápež Benedikt XIV. A pre vyššie spomenuté skutočnosti sa zachováva tradícia, že novú krížovú cestu posviaca niekto z bratov sv. Františka, teda buď františkán, kapucín, minorita a pod. Inak tomu nebolo ani u nás v Podlaviciach na Popolcovú stredú. Autorom Krížovej cesty je Marián Krnáč. Po II. Vatikánskom koncile krížové cesty začínajú Poslednou večerou, preto aj naša začína týmto hoci neočíslovaným zastavením, a končí Zmŕtvychvstaním Pána Ježiša ako ústrednou pravdou našej viery.

Daniel Bédi

Slovo autora

Sme tesne pred najväčším sviatkom kresťanov a v tomto očakávaní sa pokúsím napísať o svojich cestách a tvorbe.

Svet sa nám otvoril, môžeme cestovať za oddychom, poznaním a kultúrou. Dnes máme možnosť vidieť architektonické a umelecké skvosty - gotické katedrály - Notre Dame v Paríži, v Rouen, či Canterbury, trochu bližšie - Chrám sv. Víta v Prahe, sv. Barbory v Kutnej Hore. Stále nám vyráža dych výška klenby, farebnosť sklenených vitráží a genialita vtedajších architektov, ich precíznosť a vytrvalosť. Čas preveril, kto a koľko odovzdal zo seba, kde monumentálnosť

zľava: arch. **Daniel Sticzay**, (autor projektu kostola), **Daniel Bédi**, SF, farár, **Marián Krnáč**, autor krížovej cesty, **Anton Majerčák**, kapucín Hriňová - Raticov vrch.

i nepatrný detail je v úplnej harmónii. Dav pútnikov zodral schody v Canteberskej katedrále, a tieto kroky nás vracajú časom späť, kde počuť z diaľky spev gregoriánskeho zboru.

No nemusíme chodiť až tak ďaleko! Aj Slovensko má hlbokú pokladnicu pamiatok: najvýchodnejšia gotická katedrála sv. Alžbety v Košiciach, najväčší drevený oltár v kostole sv. Jakuba v Levoči, kde majster Pavol vytvoril ľudsky ohromujúcu Madonu. Avšak nevšedné umelecko-duchovné bohatstvo

máme aj celkom blízko nás - v kostoloch na Ponikách, v Zolnej, v Ludrovej, kde freskové maľby sú vzácnym pokladom nášho kultúrneho dedičstva. Oravskú dedinu Slanica zaliali vody priehrady. Avšak na kopci nad ňou svietil biely kostolík, ktorý je dnes dominantou Slanického ostrova a zároveň galériou rezbárskych prác ľudí z Oravy, ktorí síce nemali žiadne vzdelanie, no svojím Madonám a pietam dali toľko citu, že pred nimi musíme stáť v tichom úžase. Tieto diela sú pre mňa inšpiráciou. Aj preto som si vybral brestové drevo, ako podklad na Krížovú cestu. Letokruhy na dreve zaznamenávajú čas a tento materiál sprevádzal človeka symbolicky od kolisky až po hrob. Inšpirácia v štruktúrach dreva nie je nič nové, no snažil som sa toto drevo dotvoriť a zobrazit' naše pády, strach každej matky o syna, nečakanú pomoc, súcitiť, potupu, bolesť i konečnú výhru! Pokúsil som sa do Krížovej cesty dať kúsok dedičstva predkov a aj to, čo som videl na svojich cestách. Ak sa Vám bude páčiť a ak Vás duchovne obohatí, budem veľmi rád. Vo svojej tvorbe sa snažím technikami pastelu, maľby, fotografie uchopiť duchovnú silu tradície a vieru v nadčasové hodnoty.

Ešte raz sa chcem poďakovať za túto - pre výtvarníka - veľkú výzvu.

Marián Krnáč

2 %

Krátke predstavenie

2 %

Neinvestičného fondu PODLAVICE RKC

Neinvestičný fond PODLAVICE RKC, ktorý vznikol ako nezisková právnická osoba podľa zriaďovacej zmluvy spísanej 22. októbra 2004, bol zriadený rozhodnutím Krajského úradu v Banskej Bystrici 24. novembra 2004. Zriadenie neinvestičného fondu vo farnosti inšpiroval a jeho správcom, riadiacim činnosť fondu od novembra 2004 až do konca júna 2009, bol d.p. farár Ing. Mgr. Kazimír Divéky. Zriaďovateľmi fondu sa stali manželia Peter a Helena Žebyovci a prvým predsedom jeho Správnej rady Ing. Štefan Ďurko.

Fond bol zriadený na podporu rozvoja duchovného života v mestskej časti Podlavice - Skubín a na tvorbu jeho infraštruktúry, na rozvoj duchovnej, kultúrno-výchovnej a športovej aktivity mládeže a na podporu exkurzno-vzdelávacích podujatí farnosti. Od prvých rokov činnosti fond prispieva aj darmi pre farnosť na budovanie

oddychovej zóny voľného času. V uplynulom roku 2009 fond podporil farskú púť do Ríma a víkendovú duchovnú obnovu mládeže farnosti do Habovky spolu v sume 576,79 €, ďalej vydanie troch čísel farského časopisu Duchovný pohľad v sume 793,73 € a prispel darom farnosti na budovanie oddychovej zóny voľného času, ktorej súčasťou je aj altánok, v sume 3.000 €. V najbližšom období by fond chcel podporiť plánované

Mladí v Habovke

budovanie multifunkčného ihriska v areáli Farnosti Svätého Ducha v Podlaviciach.

Všetky právne vzťahy vyplývajúce z činnosti fondu sa riadia štatútom fondu, ktorý vypracoval pri zriadení fondu d.p. farár Ing. Mgr. Kazimír Divéky. Štatutárnym orgánom fondu je správca fondu, ktorý riadi činnosť fondu a v praxi rozhoduje o všetkých záležitostiach fondu. Od júla 2009 je správcom fondu d.p. farár Mgr. Daniel Bédi.

Najvyšším orgánom fondu je päťčlenná správna rada, ktorá rozhoduje o použití prostriedkov fondu, schvaľuje rozpočet fondu, ročnú účtovnú uzávierku i výročnú správu fondu. Od februára 2008 pôsobí nová správna rada fondu v tomto zložení: predseda - RNDr. Miroslav Haviar, tajomník - Ing. Eva Tribulová, hospodár - Anna Maternýová, členovia - Ján Grěč, Ing. František Martišovič.

Kontrolným orgánom fondu je trojčlenná dozorná rada, ktorá od februára 2008 pôsobí v tomto zložení: predseda - Klárka Petrušková, členovia - Anna Klincová, Ing. Július Pšenák. Na týchto farníkov je teda možné momentálne sa obracať so svojimi otázkami i podnetmi k činnosti fondu. Ich služba v orgánoch fondu je dobrovoľnícka, nehonorovaná.

Fond združuje peňažné prostriedky získané predovšetkým ako 2% z daní z príjmu. Príjem fondu v roku 2009 bol v sume 2865 €. Veľkú zásluhu na získavaní 2% z daní z príjmu od fyzických osôb mal v uplynulom období d.p. farár Kazimír Divéky a od právnických osôb pán Ján Gréč.

Aj na jar 2010 sme oslovovali našich dobrodincov a priateľov, aby svoje 2% z dane z príjmu do konca marca 2010 venovali n.f. PODLAVICE RKC. Avšak dňa 11. marca 2010 sme sa na základe podnetu jedného z našich dobrodincov dopátrali na www.rozhodni.sk, že náš n.f. PODLAVICE RKC sa na rok 2010 ocitol medzi množstvom organizácií, ktoré boli vyradené zo zoznamu subjektov, ktoré môžu prijať 2% z dane. Dôvod: „Vyradené (sú) organizácie zo zoznamu prijímateľov podľa zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov §50, ktoré podľa ods. 13 a 14 nespĺnili zákonom danú podmienku zverejnenia v Obchodnom vestníku (do 31.5. 2009) špecifikácie použitia prijatého podielu za rok 2006 prijatého v roku 2007, prípadne za rok 2005 prijatého v roku 2006 a za rok 2004 prijatého v r. 2005.“

Je nám ľúto, že k tomuto došlo a ospravedľujeme sa všetkým dobrodincom, ktorých mienené 2% z dane z príjmu sa k nám z tohto dôvodu už nedostanú a použije ich štát. Vyradenie sa našťastie týka iba roku 2010 a iba prijímania 2% z dane, inak fond pokračuje vo všetkých iných oblastiach svojej činnosti aj počas tohto roka. Náš fond má právo k 15. januáru 2011 byť Notárskou komorou znovu zaradený do zoznamu subjektov, ktoré budú môcť prijať 2% z dane. Obnovenie tohto zaradenia Notárskou komorou už pre rok 2011 samozrejme vykonáme.

Dňa 13. marca 2010 sa stretla Správna rada n.f. PODLAVICE RKC a rozhodla, že vyzve svojich dobrodincov a priateľov, aby svoje 2% z dane z príjmu za rok 2009 do konca marca resp. apríla 2010 (tí, ktorí 2% z dane z príjmu ešte nevenovali alebo sú ochotní vykonať opravu) venovali n.f. MICHAEL našej spriaznenej Farnosti Fončorda, kde pôsobí v súčasnosti aj d.p. farár Kazimír Divéky. Identifikačné údaje potrebné na vyplnenie formulára sú nasledovné:

Názov: **MICHAEL, n.f.**
Právna forma: **Neinvestičný fond**
Sídlo: **Banská Bystrica, 974 01, Internátna 14**
IČO: **31908209**

Bližšie informácie Vám v prípade potreby ochotne podá správca nášho fondu d.p. farár Daniel Bédi, autor tohto článku alebo ďalší členovia správnej rady fondu uvedení vyššie. Ďakujeme Vám.

Miroslav Haviar

Príprava krstu dospelých - katechumenát

„...ja ťa krstím v mene Otca i Syna i Ducha svätého.“ Týmito slovami z poverenia Ježiša Krista udeľuje kňaz túto sviatosť. „Svätý krst je základom celého kresťanského života, vstupnou bránou do života v Duchu, ako aj bránou, ktorá otvára prístup k ostatným sviatostiam. Krstom sme oslobodení od hriechu a znovuzrodení ako Božie deti, sme začlenení do Cirkvi a dostávame účasť na jej poslaní: *„A tak sa krst správne a vhodne definuje ako sviatosť znovuzrodenia skrze vodu v slove.“* (KKC1213).

S ohľadom na vek poznáme dva druhy krstu: krst detí a krst dospelých. Až do II. Vatikánskeho koncilu nebol rozdiel medzi obradom dospelých a detí. V podstate bol vypracovaný pre dospelých a aplikoval sa aj na deti. Koncil vypracoval nový obrad pre deti a pre dospelých ostal pôvodný zo starovekej doby. Naši biskupi vyhlásili uvedenie katechumenátu na Slovensku do praxe 23.4.1996 v Badíne. Katechumenát má tri stupne:

1. Katechumenát Cirkvi – možno ho nazvať aj predkatechumenát, kde sa niekto zaujíma už o Božie veci, chodí na svätú omšu...
2. Náuka Cirkvi – ak vážne chce prijať sviatosť krstu, je to vlastne obdobie katechumenátu.
3. Iniciačné sviatosti – ich prijatím sa začleňuje do Cirkvi, je to začiatok kresťanstva.

Predkatechumenát – je to obdobie evanjelizácie, keď jeho sympatizanti dozrievajú, zoznamujú sa s kresťanským náboženstvom a so zásadami kresťanského života. S Božou pomocou každý je pobádaný k prijatiu viery, zanechaniu hriechu a prikláňa sa k Božej láske. Dĺžka sa nestanovuje a nemá sa bezdôvodne vynechať.

Katechumenát – je to už obdobie, kde sympatizanti dostávajú pastoračnú výchovu, ktorá sa začína prijatím medzi katechumenov predpísaným spôsobom a zapíšu sa do knihy katechumenov. Katechumenát má štvoraký cieľ a to nielen

sprostredkovanie učenia viery, ale osvojenie kresťanského spôsobu života, integrovanie do spoločenstva farnosti a Cirkvi, vydávanie svedectva. Katechumeni absolvujú dvojstupňovú prípravu:

- a) je to obdobie, kde sa katechumeni zsväčujú do vierouky a mravouky,
- b) ďalej je to čakanie na krst, obdobie prípravy ducha i srdca.

Krátko pred krstom prebiehajú v katechumenáte skrutíniá. Sú to vlastne bohoslužby so žehnaniami (skrutíniami) celebranta. Ich cieľom je odhaliť slabé, posilniť zdravé, oslobodiť od hriechu, primknúť sa ku Kristovi, „Ceste, Pravde a Životu“. Katechumenom sa potom zverujú poklady Cirkvi: Evanjelium, Vyznanie viery a Modlitba Pána (Otče náš).

„Katechumenát alebo formácia katechumenov má za cieľ umožniť im, aby ako odpoveď na Božiu iniciatívu a v spojení s určitým cirkevným spoločenstvom priviedli k zrelosti svoje obrátenie a svoju vieru. Ide o formáciu celého kresťanského života, ktorou „sa učenci spájajú s Kristom, svojím Učiteľom. Preto treba katechumenov náležite zsväčovať do tajomstva spásy a do mravného života podľa evanjelia a posvätnými obradmi, ktoré sa majú sláviť postupne, treba ich uvádzať do života viery, liturgie a lásky Božieho ľudu.“ (KKC1248)

Iniciačné sviatosti – slávnosť Veľkej noci je najvhodnejšia na udelenie týchto sviatostí. Krstom pri vzývaní najsvätejšej Trojice a obmytí sa katechumeni zbavujú dedičného hriechu i osobných vín a včleňujú sa do spoločenstva Božieho ľudu. Hneď po krste nasleduje birmovanie. Týmto spojením sa naznačuje jednota veľkonočného tajomstva. Nasleduje slávenie Eucharistie, na ktorom sa prvý raz zúčastňujú plným právom a prijímajú pod obojím spôsobom.

Aj keď Slovensko nepatrí medzi misijné krajiny, aj u nás sa stretávame

s krstom dospelých. Udelenie tejto sviatosti sa tohto roku uskutoční na radosť celej našej farnosti aj u nás.

Stane sa tak na Veľkú noc 4.4.2010 a do Cirkvi budú prijaté:

Lucia Vladovičová,
Jana Hajašová,
Mariana Varhaníková,
rod. Mišutková
(na zábere zľava).

(pozn.: KKC = Katechizmus Katolíckej cirkvi)
(prebraté z Duchovného pohľadu 5/2009 a aktualizované -db-)

Dvanásť prisľúbení Ježišovo Srdca

*Pán Ježiš cez svoju služob-
níčku svätú Máriu Margitu Alaco-*

tým, ktorí budú uctievať jeho Božské Srdce, tieto prisľúbenia:

que zanechal

1. Dám im všetky milosti potrebné ich stavu.
2. Vnesiem pokoj do ich rodín.
3. Poskytnem im potešenie v ich trápeniach.
4. Stanem sa im bezpečným útočiskom v živote, ale najmä v hodine smrti.
5. Vylejem hojnosť požehnania na všetky ich podujatia.
6. Hriešnici nájdu v mojom Srdci zdroj milosti a nekonečné more milosrdenstva.
7. Ľahostajné duše sa stanú horlivými.
8. Horlivé duše dosiahnu veľkú dokonalosť.
9. Požehnám tiež domy, kde bude vystavený a uctievaný obraz môjho Najsvätejšieho Srdca.
10. Kňazom dám dar obrátiť aj veľmi zatŕaté srdcia.
11. Mená tých, čo budú šíriť túto úctu, budú zapísané v mojom Srdci a nebudú z neho nikdy vymazané.
12. Všetkým, ktorí pristúpia k svätému prijímaniu v prvý piatok počas deviatich mesiacov nepretržite po sebe, sľubujem milosť pokánia pri zomieraní: nezomrú v nemilosti ani bez sviatostí. Moje Srdce im bude bezpečným útočiskom v posledných chvíľach života.

Prisľúbenia a podmienky spojené s pobožnosťou piatich prvých sobôt

Pri zjavení Lucii vo Fatime 10. decembra 1925 prisľúbila Panna Mária blaženú smrť tým, ktorí si vykonajú pobožnosť prvých sobôt počas piatich za sebou nasledujúcich mesiacov, týmito slovami:

„Dcéra moja, pozri na moje trŕmi ovinuté srdce, ktoré nevďační ľudia ustavične bo-
dajú rúhaním a nevďačnosťou. Usiluj sa ma aspoň ty potešiť a povedz, že všetkým,
ktorí sa počas piatich mesiacov na prvú sobotu vyspovedajú, pristúpia k svätému prijí-
maniu, pomodlia sa päť desiatkov ruženca a strávia so mnou 15 minút v rozjímaní
o pätnástich tajomstvách ruženca, s úmyslom odčiniť urážky voči mne, sľubujem, že
budem pri nich v hodine smrti so všetkými milosťami potrebnými na spásu ich duše“.

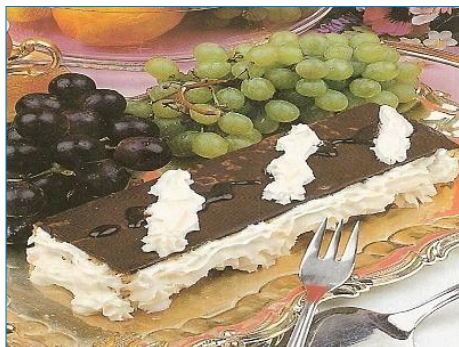
Opakujeme podmienky, ktoré treba splniť:

1. Vykonať si svätú spoveď.
2. Pristúpiť k svätému prijímaniu.
3. Pomodliť sa v ten deň ruženec – päť desiatkov, prípadne aj viac.
4. Rozjímať aspoň štvrt hodiny o tajomstvách posvätného ruženca.
5. Všetko to obetovať na úmysel: odčiniť urážky spôsobené Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Zdroj: časopis Posol Božského Srdca Ježišovo

Z našich kuchýň

10 dkg sekaných mandlí
10 dkg strúhanej čokolády
10 dkg kondenzovaného ovocia
5 dkg hrozienok
6 dkg hrubej múky
6 bielok
20 dkg cukru **Plnka:**
 Pol deci mlieka
 10 dkg orechov
 1 vanilínový cukor
 2-3 lyžice rumu
 20 dkg masla
 10 dkg cukru

Ovocie a orechy pokrájame na drobné kúsky, spolu zmiešame s múkou. Ušľaháme tuhý sneh zo 6 bielok, pridáme 20 dkg cukru, pridáme nasekané ovocie, orechy, premiešame a vylejeme na vymastený a múkou vysypaný plech. Upečieme v horúcej rúre. Upečený koláč dobre poľfkame rumom.

Plnka: 10 dkg cukru uvariť v pol deci mlieka. Do teplého pridať 10 dkg orechov, 1 vanilínový cukor, 2 lyžice rumu a 20 dkg masla. Všetko dobre vymiešať a nechať vychladnúť. Vychladnuté vyliat' na koláč a poliať čokoládou.

Monika Kucbelová

Ha-ha-ha

Jehovisti klopú na dvere.
Príde chlapík a pýta sa:
- Kto je tam?
- Svedkovia Jehovovi.
Chceme sa porozprávať.
- A koľkí ste?
- Dvaja.
- Tak sa porozprávajte.

Traja chlapi:
-Život začína v okamihu
narodenia.
-Nie, život začína v okamihu
počatia!
-Nie, život začína, keď žena s
deťmi odídu na chatu...

výlety, výlety od piatka do nedele...

Kedy??? Termín: 7. 5. - 9. 5. 2010
Kde??? Za hranice všedných dní...

Teda: - ČENSTOCHOWÁ
- WADOWICE –
- ZEBRZYDOWSKÁ KALVÁRIA-
- KRAKOW

Ak by ste chceli vedieť čosi z programu, tak tu je: (ale nepovedzte nikomu!)

1. deň – piatok: Odchod z Podlavič o 6:00. Príchod do **Čenstochovej** asi o 12.00 hod. - prehliadka najvýznamnejšej mariánskej svätyne Poľska na Jasnej Hore (kaplnka s Milostivým obrazom Matky Božej – Kráľovnej Poľska – Čiernej Madony, prehliadka chrámu), múzeum Jasnej Hory, klenotnica, voľný program, možnosť zúčastniť sa na slávnostnom zakrývaní Milostivého obrazu, nocľah (*zaspievame si: „Búvaj, dieťa krásne...“*).

2. deň – po piatku býva sobota: Ráno odchod z Jasnej Hory do **Wadowíc** – návšteva rodného domu Sv. Otca Jána Pavla II (18.5. bude 90. výročie narodenia Karola Wojtyły), Bazilika Minor, Kostol sv. Petra, poobede príchod na **Zebrzydowskú kalváriu**, nazývanú aj Poľský Jeruzalem – prehliadka kláštora, chrámu s milostivým obrazom Panny Márie, komplex kaplniek pripomínajúcich život Panny Márie a život Ježiša Krista, nocľah... (*„Tichá noc, svätá noc“... – chrrr*)

3. deň – samozrejme nedeľa: Ráno odchod zo Zebrzydowskej Kalvárie do **Krakowa - Lagiewnikov** - tu žila sv. sestra Faustína, prostredníctvom ktorej sa svet oboznámil s odkazom Ježiša Krista o Božom Milosrdenstve, poobede v prípade záujmu možnosť krátkej prehliadky historickej časti mesta Krakowa - Wawel (katedrála sv. Stanislava – patróna Poľska), hlavný Rynok so Sukenicou, biskupský palác, barbakan, návrat do Banskej Bystrice cca o 20.00 hod. (*„Sláva nášmu výletu, nezmokli sme a sme - doma...“*)

Cena: 82 EUR

(doprava, sprievodca, kňaz, 2 x nocľah, 2 x večera, poistenie insolventnosti, DPH, komplexné poistenie, parkovisko v Krakowe) **Cena bez večerí: 73 EUR**

Ubytovanie: 1 x v pútnickom dome Jána Pavla II. - jednoduché izby s umývadlom a štyrmi posteľami, sociálne zariadenie je na chodbe; 1 x v kláštore na Zebrzydowskej kalvárii – 3, 4 posteľové izby.

Nepovinné príplatky len v prípade záujmu:

2 posteľová izba na 1 osobu na dve noci: 15 EUR

Zabezpečuje: Ing.Štefánia Gazdová CK TAR-TOUR

NEMYSLI SI, ŽE S JEHO SMRŤOU NEMÁŠ NIČ SPOLOČNÉ

Pod' sem, pod tento Kristov kríž,
zomrel práve, zem nesie už len Jeho vzdych.
Skončila dráma ohavná, keď človek zabil svojho Boha?
Zabil Nádej, Zmysel, Vykupiteľa.
Tak si nenamýšľaj, že s Jeho smrťou nemáš nič spoločné,
že to bolo dávno a ... všetko ostatné.
Tu, na tomto kríži, je tvoj hriech, ďalší klin;
a ľudský pád úderom novým.

Zomiera v troskách detí,
zomiera v pýche, vojnách nezmyselných,
zomiera v slzách
zeme,
zomiera v slovách,
ktoré žiť nechceme.

Darmo ho hľadáš na miestach
posvätných,
ak dávno zomrel v tvojom vlastnom svedomí.
Nestačí stavať kríže, slová vznešené,
tvoj život nech je najprv Jeho znamením.

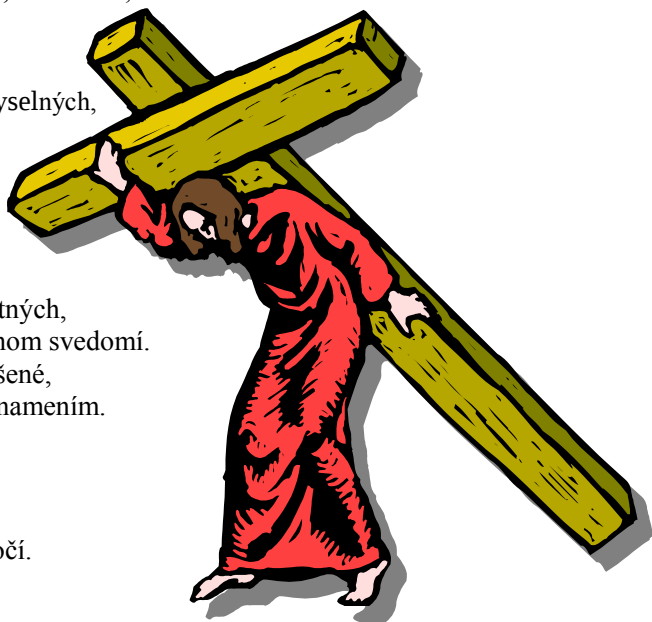
Tak sa pozri dobre,
ten proces trvá toľko storočí.
Pozri aj dnes,
koľko Judášov s Ním ruku namočí.
Možno nepochopíš,
že Ježiš zomrel aj pre tvoje zlo,
tak si rozmysli, ako by to s Ním dnes znova dopadlo.

Pod' sem, pod tento Jeho kríž, neodchádzaj, On vstane, sľúbil, uvidíš.
Skončiť môže smrti víťazstvo, navždy môže skončiť ľudská Golgota.
Záleží od Teba!

Záleží iba od Teba!

Preto si nemysli, že s Jeho smrťou nemáš nič spoločné!

(prebraté z MG kazety: Marián Milučký, Kráľovstvo a láska: Otcov dom)

VEL'KÁ NOC 2010

Program bohoslužieb vo Veľkom týždni v Podlaviciach

Deň	Dátum		Liturgia	Hodina	Poznámka
piatok	26.03.	Rodiny	Krížová cesta Sv. omša	17:15 18:00	Spoločná sv. spoveď od 16:00 -18:00
sobota	27.03.		Sv. omša	7:30	
nedeľa	28.03.	Nedeľa utrpenia Pána (Kvetná)	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	svätenie ratolestí, pašie
pond.	29.03.		Sv. omša	18:00	sv. spoveď od 17:00 hod
utorok	30.03.		Spovedanie starých a chorých Sv. omša	od 9:00 18:00	sv. spoveď od 17:30 hod pomazanie chorých
streda	31.03.		Sv. omša	18:00	sv. spoveď od 17:30 hod
štvrtok	1.04.	Zelený štvrtok	Sv. omša Sv. omša	9:00 18:00	vo farskom kostole v BB; kostol otvorený na tichú poklonu do 21:00 hod.
piatok	2.04.	Veľký piatok	Krížová cesta Obrady	12:00 17:00	poklona do 21:00 hod.
sobota	3.04.	Svätá (Biela) sobota	Obrady, sv. omša	19:30	poklona od 9:00 hod.
nedeľa	4.04.	Veľkonočná nedeľa	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	posviacka jedál 8:00
pond.	5.04.	Veľkonočný pondelok	Sv. omše	8:00 10:00	večer sv. omša nie je!

Daniel Bédi, SF, farár

